

בשבוע שעבר פתח עוזר שר-החוזק האמריקאי לשעבר, יונף סיסקו, את פיו וגילה שאכן היה קיים אז הסכם סודי ישראלי-טורי, שהושג בתוספת אמריקאית. הוא אף חשף את פרטי-הפרטים של הסכם סודי זה.

שונות לגמרי. יתכן שתרגמו תרומה חשובה למניעת מלחמה.

הקורא הנבון יכול היה לשאול את עצמו: מגיין לכס? האם יש בידיכם מידע שאינו מצוי בידי כל שאר העיתונים, והסותר לגמרי את המידע הממשלתי? מגיין לנו שהמידע שלכם הוא אמיתי ומוסמך?

מגיין ידענו? ידענו מפי מקורות העומדים רק לרשותנו — פלסטיניים, לבנוניים, ואחרים. המגיע שלי עם כמה מראשי אש"ף, מאז 1974, העשירו את המידע הזה במידה רבה.

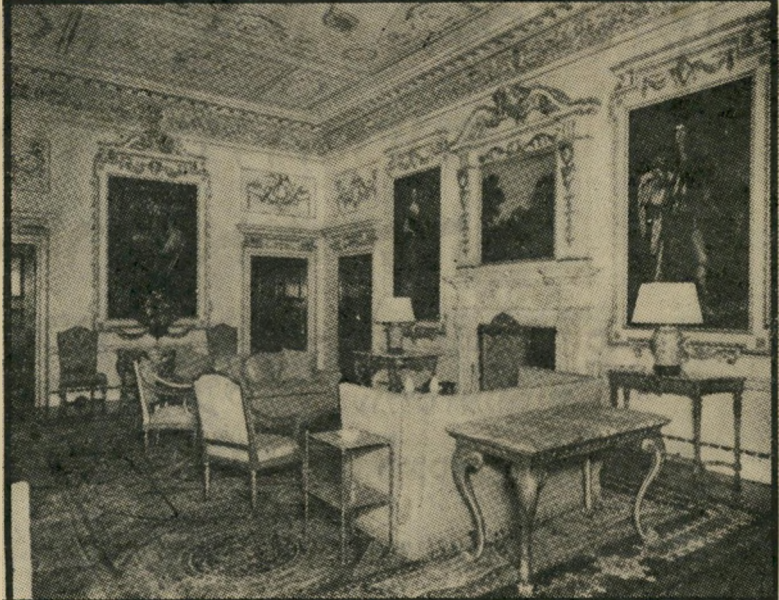
הוועדה בסירת דיצ'ליי, על דיוניה הסודיים, רומזת על חלק מן התשובה.

אפשר להביא כאן דוגמות לאין-ספור. לא מיקרה הוא שהעולם הזה גילה עוד ב-1954 את נכונותו של השליט המצרי דאז, גמאל עבד-אל-נאצר, לקיים משא-ומתן סודי עם ישראל (כעבור שנים אושר הדבר ביומנו של משה שרת). לא מיקרה הוא שניבאנו בראשית 1973 את מלחמת יום-הכיפורים (קיימנו כבר אז מגעים רצופים עם אישים מצריים). לא מיקרה

במשך שלושים השנים האחרונות פיתחנו קשרים עם חוגים ואישים רבים במרחב ובעולם. בדרך זו זורם אלינו, מזה שנים, מידע החסום לפני כל גורם ישראלי אחר — ממשלתי ועיתונאי. מידע זה מאפשר זוויות-ראייה שונות לגמרי, והסקת מסקנות שונות.

הדבר בלט במיוחד ביחס למשבר הלבנוני, מאז ראשית מלחמת-האזרחים

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, סמ. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורך תכנית: יוסי שנק • עורכת כיתוב: לילית בוארון • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת פרגוסטי • ראש המינהלה: אברהם סיפון • מחלקת המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס בהדפוס החדש בע"מ, תל-אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה, גר"ב בע"מ • גזופות צינקוגרפיה, כספ"י בע"מ.

חדר-דיונים בטירה מינבלות של סודיות

הוא שהבאנו, לפני יותר משנתיים, גילויים על המיפנה שחל במדיניות הסעודית, המבקשת לכפות הסדר על ישראל, ועל היחסים החדשים הנרקמים בין סעודיה וארצות-הברית (שסימניה מתגלים בימים אלה בחריפות רבה).

גרים אלה שסדר. מכיוון שכל המשתתפים מקבלים על עצמם הגבלה של פירסום — אסור פנים להביא דברים בשם אומרם — מתנהל הוויכוח באופן חופשי ביותר, על בסיס של אמון הדדי.

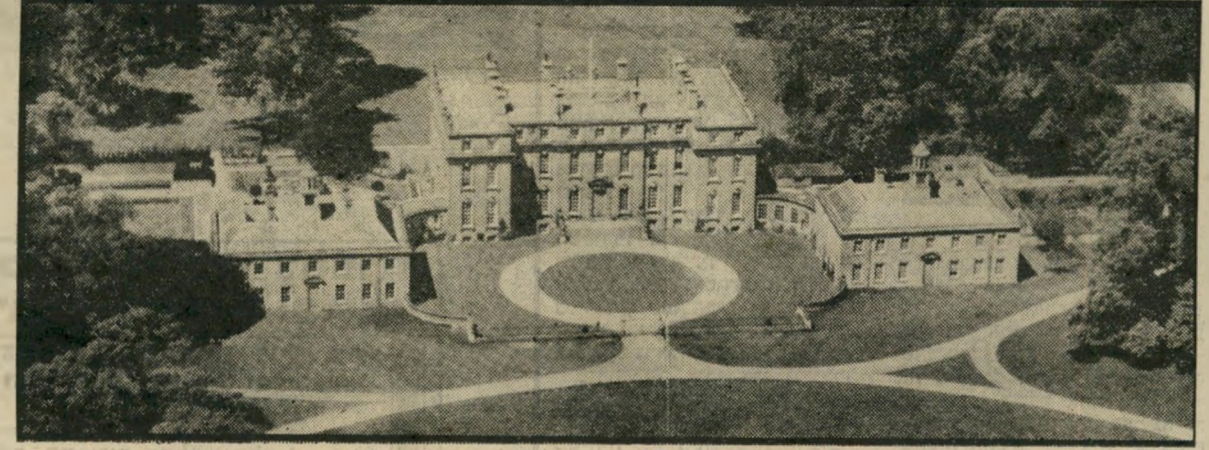
וכך, במשך שלושה ימים רצופים של דיונים רצופים — במליאה, בוועדות-מישנה, בשעת הארוחות, בקבוצות בלתי-רשמיות על כוס-משקה או סיגאר, בעת טיול על המידשאות (בהפסקות בין הגשמים העדי-נים) — הושמעו סודות רבים על הפעילות המדינית בעבר ובהווה. אפשר היה למלא גיליון של העולם הזה בגילויים על היחסים שקדמו ליוזמת אנוור אל-סאדאת ועל המשא-והמתן עצמו, על "היוזמה הירופית", על המתרחש בבירות הערביות השונות, על היחסים בין מדינות ובין מדינאים.

הכנס היה מצבור מיוחד-במינו של כושר-מחשבה, נסיון אישי וידע מיקצועי. במשך שלושה ימים יכולתי לחבר את התקע האינטלקטואלי שלי למצבור זה, לשאוב ממנו ולהוסיף עליו. לי אישית היה זה, כמובן, תענוג אינר-טלקטואלי טהור. יכולתי להפעיל את המוח

פסיפס מודיעיני

כדי להגיע למסקנות נכונות בכל מצב נתון, דרושים שניים: מידע מלא ככל האפשר, וניתוח אובייקטיבי ככל האפשר. בכל הנוגע למרחב שלנו, ממלא העולם הזה שני תנאים אלה. יש לכך בחינה פשוטה: כל חוקר, שיבדוק את הדברים באופן יסודי, ימצא, כי במשך 31 שנים צדק העולם הזה כימעט בכל הערכותיו — בעוד שמוסדות הביון וההערכה של ממשלת-ישראל, שהם ניוונים כל שאר כלי-התיקשורת במדינה, טעו כימעט בכל נבואותיהם.

סירת דיצ'ליי בתצדום אווירי תקע בתוך מצבור של ידע ונסיון אישי

שם, כאשר אך החלה המלחמה בין "הנוצ-רים" ו"המוסלמים", פירסמנו סידרה של כתבות שהאירה את המאורעות באור שונה לחלוטין. ניתחנו מי הם "הנוצרים", מה מאווייהם, ועל מה הם מגינים. ניתחנו את הקואליציה הנגדית, המסקנה שהסקנו: אל לה לישראל להיגרר לסיכסוך מקומי זה, שבו המיסד הנוצרי רחוק מאוד מלייצג מגמות חיוביות.

כאשר פלשו הסורים ללבנון, גילינו גילוי שנשמע או כמטורף: שהדבר נעשה בעידודה ובהסכמתה המפורשת של ממשלת-ישראל, על פי תוכנית אמריקאית. באותם הימים הטיפו כל כלי-התיקשורת בישראל נגד הסכנה הנוראה הטמונה בפלישה הסורית, המסכנת את ביטחון ישראל, רבים בוודאי אמרו אז לעצמם: "העולם הזה שוב אומר את ההיפך! מדוע הם צריכים להיות תמיד חריגים?"

שלי בחברת כמה מן המוחות המבריקים ביותר בעולם, לעסוק בנושא החשוב ביותר למדינת-ישראל וגם לי, וכל זה בתנאים אידיאליים של פאר היסטורי ושלווה כפ-רית.

אך לא באתי לספר כאן על תענוגי האישי, אלא על התועלת שיש בכך לך, כקורא שבועון זה.

הסכם סודי

במשבר האחרון בהבנון ניתח הו-עולם הזה את ההתרחשויות בצורה שונה לגמרי מכפי שעשו זאת כל שאר כלי-התיקשורת בישראל. הערכותינו התבססו על עובדות שונות. במלא היו מסקנותיו

חלא, נציג מרשים ביותר של מיכללת (ביריות).

הייתי המשתתף היחידי מישראל, ברשי-מת-המשתתפים, שבה פורטו תוארו ו-תפקידו של כל אחד מן הנוכחים, תוך ציון זיקתו לנושא, נאמר בראש הביוגר-רפיה שלי כי אני "המו"ל והעורך הראשי של העולם הזה". בעיני המארגנים, זה נחשב כפרט חשוב יותר מאשר כהונתי בכנסת בשלוש תקופות-כהונה. ואף זיקתי למועצה הישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני.

מכון דיצ'ליי נקרא על שם הטירה הנחי-דרת, הוא מקיים לעיתים תכופות דיונים בינלאומיים על נושאים שונים, שאליו מוזמנים מיטב המומחים מרחבי העולם, ובעיקר מארצות-הברית ומבריטניה. בחוגי הצמרת המדינית והאקדמית, הפכו סמי-

בלי משוא פנים